

CRM in het (buiten)land

CRM-reis Drachten (vervolg)

>

En dan nu het concert!

Eigenlijk weinig te zeggen over je eigen concert. Waar is, dat we heerlijk en zeer geanimeerd gezongen hebben. Je kon merken dat iedereen er echt zin in had en z'n uiterste best deed. De ontvangst was goed: koffie vóór en na ons optreden. Om nog even op ons optreden aan het begin daarvan terug te komen: grote verrassing wekte het feit dat we begonnen met het Friese volkslied. Als één man rezen al die Friezen overeind. Uit volle borst zongen ze met ons mee: *Fryske bloed, tsjuch nou ries bruze en siede*. Het was een emotioneel ogenblik.

Aan het slot van de hele uitvoering kletterend applaus en bloemen voor dirigent, begeleider en echtgenote en voor Bob en Leo.

Onze voorzitter Bram Wijnmaalen overhandigde daarna aan ieder der organisatoren van deze werkelijk feestelijke avond de nieuwste plaat van het CRM. Als toegift liet onze dirigent het koor nogmaals 'Ernani' ten gehore brengen. Wederom stormachtige hulde der aanwezigen.

Inmiddels heeft ons een journalistieke reactie bereikt van de muzikrecensent van een ons onbekend Fries orgaan, namelijk van de hand

van een zekere Atze Douma. Hij schrijft inderdaad enige vriendelijke dingen over het CRM, inclusief over de dirigent, Aad van der Hoeven, Addie de Jong en ook over Leo en Bob. Ook hadden de bekende en mooie *prélude*, op.3, no. 2 van Rachmaninoff alsook de *Valse* van Chopin nr. 2 (à Madama la Baronne de Rothschild) zijn instemming. De uitvoering van een deel uit een pianoconcert van Mozart bewerkt voor piano en orgel vond hij een dieptepunt. Hij kreeg er kromme tenen van, zegt hij. Nou, die tenen van Atze – en dan nog wel kromme – interesseren ons helemaal niet.

Ook over Den Haag liet zijn bazuin een nogal vals geluid horen. Hij schrijft onder meer als volgt:

'Zaterdagavond bleek maar weer eens dat er toch (A!) ook nog wel eens wat goeds uit het Haagse kan komen en – lezers let nu op, A – dat nog wel van het CRM. Wie had dat ooit kunnen denken?' Einde citaat.

Met andere woorden: dat CRM viel hem dan zeker mee? Nou, dat weten we dan ook weer. En dan zijn tirade over *wel eens iets goeds uit het Haagse*. Nou, nou, blijkbaar is deze Atze, deze Fries, blijkbaar sterk regionaal gebonden, onbekend met wat er in de Residentie op muzikaal gebied te koop is.

Enfin, we zullen op deze onvriendelijkheden van meneer Douma maar niet verder ingaan, want dan zouden wij misschien ook onvriendelijk worden, en dat past niet bij de overdenking van zo'n heerlijke dag.

5

CRM-reis naar Brugge, België

18 juni 1988

door Joh. Advokaat

's Morgens vroeg op en zorgen dat je om kwart voor zeven in de Arkebus zit. Ontmoeting met de overige reisgenoten op de Maanweg, het vermaarde trefpunt van reizende CRM-ers. Het totale gezelschap bedroeg 307 dames en heren, waarvan 170 zangers, allen weggestouwd in zes bussen. Om on-

geveer negen uur stopten we in Zundert voor *De Roskam* om te genieten van een korte koffiepauze. Daarna ging het

rechtstreeks op weg naar Brugge, waar we in *De Brugse Hanze* lunchten.

In deze stad zijn vele roomse kerken en één zogeheten protestantse kerk, die zondagsmorgens haar bijeenkomsten houdt in de

Pieterskapel, ook wel 't Keerske genoemd, gebouwd in de elfde eeuw.

Het heeft zijn eigen historie: brand, verval, wederopbouw, restauraties enz. Het heeft wisselende bestemmingen gehad van herberg en magazijn tot dancing toe. Jammer, dat we ook daar niet gezongen hebben, al was het maar geweest om die weinige protestantse geloofsgenoten te laten merken dat er dezerzijds aan hen gedacht werd en wordt. Maar goed, organisatorisch was zoiets misschien niet mogelijk.

Zo traden we dan op in de *Saint Salvatoruskerk* met dat machtige orgel, waarop Addie de Jong zich kon uitleven, en in de *Onze Lieve Vrouwe Kerk*.

De belangstelling was overweldigend groot. Honderden en honderden hebben staande en zittende in beide overvolle ker-

ken adembenemend stil naar ons geluisterd. Als eenvoudig zangertje jouw bescheiden bijdrage aan zoiets te mogen bijdragen is toch wel iets – ja, hoe zal ik het zeggen – van een bepaalde belevenis die nou niet elke maand voorkomt, om het zo dan maar uit te drukken. Je kon aan allen merken, hier zet ieder naar vermogen zijn beste registers open. Waar ook zou Amin Gospodi schoner klinken dan in zo'n machtige gotische kathedraal? Waar zou een Popule Meus beter tot zijn recht komen dan in een bedehuis van zo'n architectuur? Alles wat wij zongen klonk sereen en werd met grote intentie beluisterd. Niet alleen het publiek, maar ook ieder deelnemend koorlid – zo te horen – genoot ten volle van onze eigen zang, van de sfeer, kortom van alles wat deze heerlijke dag ons te bieden had. Dat er wel eens op zo'n tocht een zanger, lankmoedig bewogen door werken van barmhartigheid, zoek raakt, behoeft geen enkele CRM-er, behalve één, zich aan te trekken. 'Gezocht een

forse man in een zwart pak met een wit frontje' was het motto waarmee het hele Bruggese politiekorps op weg ging om die verdoolde CRM-er weer op het rechte pad te brengen. Dat is de jongens van de heilige Hermandad ter plekke uiteindelijk ook gelukt. Onze Ben (Elsenaar) was weer boven water.

Het was omstreeks middernacht, toen we na een dag vol heerlijke belevenissen de Residentie bereikten.

2

door Peter Willemse

18 juni 1988

Ben waar was je nou...

Ja vrienden, het zal je maar overkomen: behulpzaam zijn en de weg kwijtraken! Dat gebeurde Ben Elzenaar van de 1^e tenoren in Brugge.

Na afloop van de concerten liep de hele meute terug naar de bussen (ook Ben) maar wat gebeurde... er stond een vrouw in een invalidenwagen met 'duwpech'. De dame die duwde, ging door haar enkel en kon niet meer verder.

Ben, altijd behulpzaam, bracht de dame naar huis, maar het CRM-volk stond inmiddels op de parkeerplaats om met de zes Arkebussen te vertrekken voor een sightseeing. Maar... Ben was er niet. Wat nu! Ger van Vliet op zoek in Brugge. Onze hostess Ineke Tuitert, in de weer en wij maar wachten, wachten, wachten. Waar is Ben gebleven.

Nou hij was van het kastje naar de muur gestuurd en toen gaan dwalen. De bus van onze vermiste Ben ging op zoek en de andere vijf bussen gingen van start, omdat we op 19.30 uur verwacht werden bij het diner in Zundert.

Ger van Vliet bleef op de parkeerplaats achter om Ben, als hij daar zou aankomen, op te vangen. Na enige Sherlock Holmes activiteiten onzerzijds (bus 5) kwamen we terecht bij een motoragent. Deze schreef het signalement op en sprak vanaf de motor met het politiebureau en daar belde men de ziekenhuizen af. Maar... nog steeds geen Ben Elseenaar.

Toen plotseling kwam het bericht dat hij *gevonden* was op de Markt in Brugge. Wij, met de bus achter 'oom agent' aan naar de opgegeven plaats en ja hoor, daar stond hij samen met een politieagent. Ben was na anderhalf uur wachten en zoeken terecht, tot grote op-

luchting van de busreizigers. Toen vlug terug naar de parkeerplaats waar onze hoofdreisleader Ger van Vliet nog eenzaam op een muurtje zat te zitten. Ook hij was duidelijk opgelucht, want het is niet niks als je als reisleader iemand uit het 300 personen tellend gezelschap mist. Terwijl wij ons op weg begeven van Brugge naar

Zundert, zaten de anderen al aan het (ver gevorderde) diner.

Met applaus werd Bus 5 onthaald in restaurant De Roskam. Iedereen was weer blij, dat tussen de dinergangers ook Ben Elsenaar aanwezig was. En dat vond zeker ook uw 'ingevallen' busbegeleider.

6

CRM-reis naar Hongarije

Oktober 1991

door Kino de Winter

Onze eerste buitenlandse reis met het CRM. Wat zal het worden...? Volgens horen zeggen is het altijd leuk geweest. Zal je net zien: valt het nu tegen.

De eerste kennismaking bij het Groothandelsgebouw in Rotterdam laat even op zich wachten. Geeft niet. We zaten warm in de auto.

Dan is daar de bus. Ondanks nuchtere magen in het vroege ochtenduur, lijkt iedereen vol goede moed. De eerste indruk is altijd de beste (en – naar later bleek – de enige echte!!).

De overstap in Zevenaar verloopt gladjes. Natuurlijk even een gebakje bij de koffie. Vrouwlied is tenslotte jarig.

Het eerste overnachtingadres blijkt een gezellig onderkomen. Na het diner namen velen de trap naar boven (naar 't niets...). Leuke dingen voor de mensen.

Luie vakantie

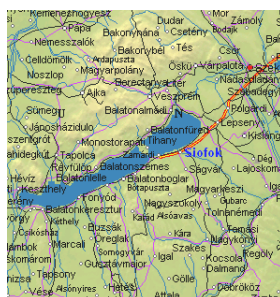
De volgende ochtend weer vroeg op. Een luie vakantie zal het niet worden, zo blijkt nu al. Het Wienerwald lacht ons toe. Zelfs komt de zon er af en toe bij. De Hongarijegrans valt tegen. Wat een gedoe (om over chagrijnen maar niet te spreken). Ons *Jó napot* wordt niet eens beantwoord. *Meneer de douanier* had het te druk met de pasfoto van Peter Keizer. Zijn haarlengte op de pasfoto leek natuurlijk geen meter op de moderne coupe van nu. En Peter blijft maar star voor zich uit staren.

Eindelijk... de pas wordt toch teruggegeven. Na een polonaise in de bus en 'wat' verfraging komen we dan aan in ons hotel aan het Balatonmeer. Wat een fantastische prestatie van onze chauffeurs. Ook hulde aan de keuken, die een verlate (grote) groep toch maar voorziet van een

verse warme maaltijd. Gauw naar bed, want

we moeten morgen (na de mis en het concert) toch even repeteren met het jeugdorkest. Nou dat was wat! Wat een sfeertje in een ouderwets schoollokaal. De

muren stonden bol. Succes was reeds verzekerd. De vrouwen wisten zich intussen ook redelijk te vermaken, zo bleek later. Ze hadden even aan de vrijheid mogen ruiken resp. proeven en dat hebben ze dan ook gedaan...

Keskemet

Moest ik nou zo'n 2000 km rijden om in m'n onderbroek op een parkeerplaats te staan om me aldaar om te kleden? Moet kunnen! Wat een plezier en... wat een temperatuurtje buiten. Het CRM schijnt altijd te boffen.

Orgel of geen orgel: wij zingen met groot elan. We hebben er echt plezier in. Ook is de spanning van onze Aad's gezicht verdwenen. Er worden zelfs grimassen vertoond.

En dan die Hongaarse bijbels, die door één van ons waren meegenomen. Wat een dankbaarheid. Ontroerend (en een teken aan ons zelf om meer met de bijbel te doen).

Boedapest

Dán komt die Musik-Akademie in Boedapest. Schitterende stad! De 'generale' was niet je van het. We hingen meer dan staan (om over zitten maar niet te spreken). En wat een temperatuur. Maar ook hier kwam het gezegde weer helemaal uit: 'een slechte generale geeft meestal een goede uitvoering'. Wat een heerlijke happening (inclusief de beide volksliederen). En... moest Aad zo'n 2000 km vliegen om door een kerel omhelsd te worden! Heerlijk sfeertje. Dan naar Esztergom.

Esztergom met haar *kathedraal* der kathedralen. Immens groot en schitterend, maar... zelfs voor het CRM veel te groot. Wat een nagalm. Toch ook daar met veel enthousiasme gezongen, al werd O Mary een ratjetoe onder die enorme koepl. Niettemin een belevenis op zich.

Dan weer terug in de bus. Onze voeten beginnen al aardig op klompen te lijken. Rest ons: de vrije dag (na de vele vrije avonden... (geintje)) donderdag. Wij kozen voor de rit rond het Balatonmeer. Boedapest hebben wij reeds mogen aanschouwen, ook tijdens een avondrit. Prachtig zonnig weer.

Een vreselijk gezellige lunch met veel muziek. Een heerlijke wandeling over de boulevard en een wat benauwde boottocht over het meer. Moet óók kunnen! En dan de *folkloreavond*. Men-

sen, mensen, deze reis hadden we echt zo niet gedroomd. Bijzonder fijne contacten met heel veel leden die je tijdens de repetities eigenlijk voorbijloopt en die je je heel anders had voorgesteld. Bovendien blijken sommigen veel meer in huis te hebben dan je dacht. Ik denk daarbij aan onze serveerders/sters in de bus. Schattig en onvermoeibaar. Jullie maakten het, *Herman en Kees*. Geweldig. En wat te denken van ons sopraantje

Karel? Voor heel velen een bijzondere verrassing. Bijzonder leuk.

Een waardig slot

Dan weer de terugreis. Een hele zit. Het stuitje gaat zich roeren, maar...

het sfeertje bleef tot het einde toe. En dat is denk ik een complimentje voor ons allen. Een waardig slot in Houten. En wie komt er nog even om de hoek kijken? Jawel, onze Aad. Leuk! Zijn schaapjes waren weer binnen (de grens).

Wat moet zo'n reis aan voorbereiding hebben gekost! Echt prima! Dat hier en daar wel eens vertragen ontstond lag uiteraard niet aan de reiscommissie. Iemand die het beter weet te doen mag nú opstaan.

Hulde aan allen die hebben meegeholpen deze reis tot zo'n succes te maken! Eens maar nooit weer? Vergeet het maar. Eens en graag vlug een volgende keer. Dan hopen we bij leven en welzijn naar Parijs te gaan.

2

door Peter Willemse*

Met 5 bussen en 41 muziekstukken

We gingen met bussen van De Mol-Pelikaan uit Boxtel. In Zevenaar verzamelen de bussen. Maar eerst koffie, het tweede gratis, voor sommigen ook 3 t/m 6. In de avond arriveerden we in Zuid-Duitsland in Falkenfels. We sliepen er heel romantisch in een burcht. >

* Enigszins ingekort

1991. október 15-én,
erste fél 8 órákor

ZENEAKADÉMIA

A

Holland Keresztény Kórus hangversenye

Vezényel:

A. v. HOEVE

Orgonán közreműködik:

A. de Jong

Közreműködnek

SZENT ISTVÁN GIMNÁZIUM SZIMFONICUS ZENEKARA
SZENT ISTVÁN SZAKKÖZÉPISCOLA ÉS ZENEISKOLA
SZIMFONICUS ZENEKARA

LISZT FERENC ZENEI ÁLT, ISKOLA GYERMEKKARA

Karigazgatók:

RÉVINÉ MAJOR ZSUZSA
KONORÓT GÁBORNÉ

*

Műsoron:

C. FRANCK, CHARLES GOUNOD, F.F. MENDELSSOHN,
A. BRUCKNER, W. SENDT, LUDVIG von BEETHOVEN,
G. VERDI, B. SMETANA, J. KINKEL, W.A. MOZART,
KARL MARIE von WEBER